

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Ing. P. S.**, zast. Mgr. Dobroslavou Pezlarovou, advokátkou, se sídlem Havlíčkova 159, Horní Cerekev, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2023, č. j. KUJI 18642/2023, sp. zn. ODSH 908/2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 1. 2024, č. j. 34 A 6/2023-54,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu žalobce proti nadepsanému rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy ze dne 7. 6. 2022, č. j. MMJ/OD/102569/2022-ChZ, sp. zn. SZ-MMJ/OD/21802/2017/38, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu). Za spáchání přestupku byla žalobci uložena pokuta ve výši 1.500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) blanketní kasační stížnost.

[3] Podle § 106 odst. 2 věty první a třetí zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

[4] Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.*

To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

[5] Ze spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že kasační stížností napadený rozsudek byl stěžovateli doručen (prostřednictvím datové schránky jeho zástupkyně) v pátek dne 19. 1. 2024 (stěžovatel v kasační stížnosti nesprávně uvádí, že mu napadený rozsudek byl doručen dne 20. 1. 2024). Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v sobotu dne 20. 1. 2024 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pátek dne 2. 2. 2024 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Napadený rozsudek přitom obsahoval řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém bylo v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti němu lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

[6] Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

[7] K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto zapotřebí, aby nejpozději dne 2. 2. 2024 byla kasační stížnost předána soudu nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předána orgánu, který měl povinnost ji doručit. Kasační stížnost však stěžovatel sepsal až dne 3. 2. 2024 a odeslal do datové schránky Nejvyššího správního soudu až následujícího dne 4. 2. 2024, tedy opožděně.

[8] Na tomto závěru nemůže nic změnit skutečnost, že usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2024, č. j. 4 As 17/2024 - 6, byl stěžovatel podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzván k odstranění vad kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od jeho doručení, což učinil. Nejvyšší správní soud si totiž současně s vydáním tohoto usnesení vyžádal spis krajského soudu, z něhož teprve mohl zjistit opožděnost původně podané blanketní kasační stížnosti. Především však výzva k jejímu doplnění o uvedení konkrétních důvodů, z jakých je napaden rozsudek krajského soudu, nemohla zhojit neodstranitelný nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti spočívající v její opožděnosti. Tato skutečnost vyplývá i z již zmíněného ustanovení § 106 odst. 2 věty třetí s. ř. s., podle něhož zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

[9] S ohledem na tyto skutečnosti Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona kasační stížnost pro opožděnost odmítl.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[11] Vzhledem k tomu, že stěžovatel zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, avšak jeho návrh na zahájení řízení byl před prvním jednáním (vydáním rozhodnutí ve věci samé) odmítnut, rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, také

pokračování

o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5.000 Kč. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude poplatek vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné žádné opravné prostředky.

V Brně dne 14. března 2024

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu